

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Plotean Iurie Xxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.07.2017 – 17.08.2017 (prima instanță);
2. 12.09.2017 – 22.11.2017 (instanța de apel);
3. 01.02.2018 – 04.04.2018 (instanța de recurs ordinar);

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorie Soroca, sediul Florești din 17 august 2017, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Plotean Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilite lui Plotean Iurie, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

În privința corpurilor delictive s-a dispus a fi distruse la intrarea sentinței în vigoare.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Plotean Iurie, la data de 18.05.2017, în jurul orei 23:00, în timp ce se afla în locuința lui Slobodeniuc Iliana, din s. xxxxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună cu Anastas Constantin, cu care au consumat băuturi alcoolice, în urma unui conflict apărut cu ultimul, cu scopul cauzării vătămarilor corporale, intenționat, i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței, precum și peste alte diferite părți ale corpului, cauzându-i lui Anastas Constantin

vătămări corporale, care prezintă pericol pentru viață și conform raportului de expertiză medico-legală nr. 92 din 21.06.2017 în comun, se califică ca fiind grave.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Plotean Iurie în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-lui Florești, Cebanciuc Violeta, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea încasării cheltuielilor judiciare, cu dispunerea încasării în contul statului de la inculpat a sumei de 36250 lei, sentința în rest să fie menținută.

În argumentarea apelului, procurorul făcând referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1), (2), pct. 5), 229 alin. (1), alin. (2) Cod de procedură penală, a invocat că instanța de judecată urma să încaseze de la inculpatul Plotean Iurie, în contul statului, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, și anume suma de 36250,00 lei, în legătură cu efectuarea raportului de expertiză medico-legală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că argumentele invocate de procuror în cererea de apel, precum, că instanța nejustificat a respins cerințele înaintate de partea acuzării privind încasarea a 36250,00 lei suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză medico-legală în calitate de cheltuieli judiciare sunt nefondate.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și legal a statuat, că expertiză medico-legală este o probă care de rând cu celelalte probe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării au menirea a demonstra în instanță vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile imputate acestuia.

Astfel, instanța de apel a notat că este obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de a acumula probele necesare ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni. În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că prima instanță just a statuat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului - în cazul dat a cheltuielilor pentru expertiză medico-legală .

În acest context, instanța de apel a reținut că în speță autorul apelului a făcut o interpretare extensivă a dispozițiilor art. 227 Cod de procedură penală, care expres stabilește din ce sunt constituite cheltuielile judiciare și în special pct. 4) alin. (2) al respectivului articol cert stabilește, că în cazul efectuării unei expertize pot fi atribuite ca cheltuieli judiciare doar sumele cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a

expertizei și nicidecum însăși cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize când aceasta are statutul de probă în procesul penal.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- este neargumentată excluderea încasării de la Plotean Iurie în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 36250 lei de către instanțele de judecată pe motiv că expertiza medico-legală este o probă care de rând cu celelalte probe cumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării au menirea de a demonstra în instanță vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile imputate acestuia și, astfel este obligația statului de a colecta probele necesare în vederea constatarii faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului;

- conform art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Punctul 1) alin. (2) al aceluiași articol, prevede, că cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite experților. În alin. (2) pct. 5 al aceluiași articol este prevăzut că cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, indică că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate. Astfel, conform art.228 alin. (3) Cod de procedură penală, expertului și specialistului li se recuperează, le asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective;

- conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului;

- instanța de judecată îl poate obliga pe Plotean Iurie să recupereze cheltuielile judiciare;

- instanțele de judecată nu au clarificat obiectiv, necesitatea încasării cheltuielilor de judecată, adoptând o decizie neargumentată în această latură.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu curpinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea apelului declarat de procuror, prin care a fost solicitată încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei judiciare în prezenta cauză penală din contul inculpatului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei recurate (f.d. 231) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea apelului și solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei din contul inculpatului în baza prevederilor legale stipulate în art. 227 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal invocă că prevederile art. 227 Cod de procedură penală, reglementează care anume cheltuieli sunt incluse în categoria cheltuielilor judiciare, în această listă nefiind însă incluse cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Mai mult, se relevă că prevederile alin. (3) a art. 75 din Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, stipulează expres că: „În cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova”.

În această ordine de idei, se reține că potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - „Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”.

În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală (f.d. 92, 105, 115), fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Plotean Iurie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 aprilie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin